

Люблю весну

Б. Філіц
В. Сосюра

-1-

1. 1. Люблю весну, та хто її не любить, коли пишуть цвіте, як
м. 3. -блю, коли блукає місяць в траві, хатини білеть про-ме-

люблю весну, хто її не любить, коли пишуть цвіте, як
люблю, коли блукає місяць в траві, хатини білеть про-ме-

люблю весну, хто не любить, хатини білеть про-ме-
люблю, коли блукає в траві, коли пишуть цвіте, як

пишний сад і мов у сні ще почув миста губи, і
-нем сво-ім, і ніє тепло мо-жеї на сквіри, а
землі тепло носіть по сквіри

пишний сад, і мов у сні ще почув миста губи, і
-нем сво-ім, і ніє тепло мо-жеї на сквіри, а

-нем сво-ім. шепоту губи, і

квіти шлють солодкий аромат. Люблю весну, ко-
-немає в траві плив туги, ані в дні. Вона вдала у
квіти шлють солодкий аромат. Люблю весну, ко-
малу-так плив туги, ані в дні. Вона вдала у

-ли плоскогузів ріки, ко-ли ридає ошастя соловей
зелень віти дуба, у-тсе курми-гузів в небі журавлі
ГОЛІ ВІТКИ ОУДОІ НЕ

-ли плоскогузів рі-ки, ко-ли ридає ошастя соловей
зелень віти дуба, у-тсе курми-гузів в небі журавлі.

-ли плоскогузів ріки, ко-ли ридає ошастя соловей.
зелень віти дуба, у-тсе курми-гузів в небі журавлі.

- 2 -

а теперішню за - гляда - є
люблю весну та

за - гляда - є
 люблю весну

сонце під пові - ми
 стої - не любить

у тиши - ні за - ду - ма - тих алей
на чий чу - де - сміє ра - зі - сміє землі

у тиши - ні за - ду - ма - тих алей
 на чий чу де - сміє, ра - зі - сміє землі

(3)

Coda

ра - діс - ній ра - діс ній ка ру -

РА - діс ній, РА - діс ній, НА ру -

чес - ній, ра діс ній, ра - діс ній зе - лі

АЕСНІО, РАДІСНІО, РА - АЕСНІО зе - лі.